

David Pujol, director de cinema: "Quan indagues en la biografia de Ferran Adrià t'adones que res és gratuït"

El director gironí està immers en la direcció de Gènesi, una sèrie de ficció sobre els orígens d'El Bulli

A Gènesi compten amb la complicitat absoluta d'El Bulli Foundation i Ferran Adrià. Això era indispensable? Quan fas un biopic o t'acostes a dades biogràfiques en una ficció, que no oblidem que Gènesi és una ficció, aquestes reinterpreten moltes coses i moltes vegades et surts una mica de línia. Aquí nosaltres, i jo particularment, donada la meua relació amb Ferran Adrià i amb el Bulli, però també per mi mateix, perquè soc d'allà, volia ser molt acurat en moltes coses. D'alguna manera, doncs, ens està assessorant Ferran Adrià i tot el seu equip (Marcos Pineda, Eduard Bosch...), sobretot des d'un punt de vista gastronòmic perquè volem que Gènesi es converteixi en una mena de referent dintre d'aquest tipus de gènere en el món de les sèries. Hi ha una implicació i una feina brutal perquè tot quedi molt i molt bé. Aquest ha estat un projecte cuinat a foc lent? Sí i no. Sí perquè jo ja fa anys que volia completar una mica tot el meu trajecte en els darrers anys, que és tota aquesta reflexió que he fet sobre el meu territori, que és Roses, Cadaqués, tota aquesta zona. D'alguna manera aquesta ficció tanca una mica el cercle que vaig començar amb els documentals tant de Salvador Dalí com de Ferran Adrià, Juli Soler i El Bulli i ha derivat en un projecte que ja feia temps que en parlàvem, però que no existia la possibilitat ni la viabilitat econòmica. Haig de dir que TV3, conjuntament amb les conselleries d'Agricultura i Turisme, han fet una cosa extraordinària, que és apostar per la ficció en aquest any de la gastronomia. Així ells són els que d'alguna manera han fet possible que aquest projecte hagi sigut possible. Més endavant va pujar al carro Netflix, que també està en el projecte, però els grans avaladors i impulsors són les conselleries i TV3 que han fet una gestió increïble perquè això sigui realitat. Per tant, ens van agafar una mica amb els deures mig fets perquè, quan arrenca un projecte d'aquesta magnitud, t'has d'adaptar una mica a les necessitats de la ficció i vam haver de fer una feina important d'introduir tots els elements de ficció perquè això tingui tota la força dramàtica necessària. Són conscients que l'univers Bulli té un abast internacional. La idea és oferir a l'espectador de nivell internacional, perquè la sèrie té ambició internacional i un missatge molt clar: que hi ha un llegat molt important en l'àmbit gastronòmic internacional que ha canviat tot el paradigma de la cuina i es va canviar tot des de Catalunya començant pel Bulli. Per això, la sèrie es diu Gènesi. Tot va arrencar amb El Bulli i després, per un efecte dominó impulsat pel mateix Bulli, Catalunya ha arribat a les quotes més altes i ja s'ha convertit en una mena de paladí i de far per la resta del món. Això és molt important i s'havia d'explicar. Diu que és una sèrie en la qual entra la ficció? Hi entra, no, és ficció tota. I això és crucial que quedi molt clar. És una sèrie de ficció com són les sèries de Netflix, HBO, Movistar o de TV3. Hi ha uns actors que interpreten els personatges reals, alguns altres que són purament ficcionats i tots ells són una barreja de personatges que relaten, en dues línies temporals, en el present i en el passat, què és la història d'El Bulli. El present està representat per dues dones, la Glòria Canabach i la seva neboda, Lola Canabach, papers interpretats per les actrius Mònica López i Joana Vilapuig. I en el passat tenim Ferran Adrià i Albert Adrià interpretats per Miquel Fernández i Carlos Cuevas, i Juli Soler per Ivan Massagué. Aquestes línies temporals d'alguna manera s'acaben tocant i acaben donant un sentit a la història, tant des del present com des del passat. Aquest repartiment el tenia clar des de l'inici? Havia treballat amb Ivan Massagué a Esperando a Dalí i vaig tenir una relació extraordinària i crec que és un dels actors més importants que tenim al país. Té un talent extraordinari, una intuïció interpretativa meravellosa i tenia moltes ganes de repetir amb ell. Crec que se'n parlarà molt de la composició que Ivan Massagué està fent per interpretar un personatge tan atípic com el de Juli Soler, tan expansiu, tan únic, tan excèntric, tan genial... només ho podia fer ell. Però el treball dels actors, en general, està resultant de primer nivell. Miquel Fernández, del qual m'agradaria parlar i destacar, té l'important repte d'interpretar Ferran Adrià. El grau de subtileza i delicadesa

amb la qual l'està construint és increïble. Ho dic amb tota la seguretat perquè sé el que estic veient i el que està passant i crec que la seva feina és extraordinària. També Carlos Cuevas, que interpreta Albert Adrià, la seva química, la composició que també fa....Quin és el secret? Hem treballat molt en aquests mantres que els grans directors, al llarg de la història del cinema, sempre deixen molt clar: que el 70% de l'èxit d'un projecte està a saber fer bé el càsting. I nosaltres, de la mà de Minoria Absoluta i de Fishcorb Media, que són les dues productores implicades, i de 3Cat i de Netflix i amb el meu equip, crec que hem treballat amb una consciència molt forta i de molta aposta per escollir els actors adequats per fer aquests personatges, que no era fàcil. I estem molt contents. A Roses li faran un monument. Jo el que pretenc és fer la feina ben feta. És una cosa que tinc molt arrelada dins meu. He treballat amb dues institucions molt importants a la meua vida: ElBulli, de la qual vaig aprendre moltes coses, moltes, la forma de treball, l'exigència, el sacrifici. Tot això em ve donat dels meus pares, evidentment, de la meua manera d'entendre la vida, la meua educació, però la meua segona educació va venir donada a través de Ferran Adrià i Juli Soler, dels quals vaig aprendre moltes coses. I l'altra institució de la qual he après molt és de la Fundació Dalí, a través de Montse Aguer, i del mateix Salvador Dalí i Antoni Pitxot. He sigut molt afortunat i jo, el que he fet, és recollir la forma de treball d'aquests grans artistes i grans genis. Com més indagues en les seves biografies, més t'adones que res és gratuït i que tot té molt a veure amb l'esforç i el sacrifici. Com viu aquests moments com a director? Amb molta concentració. No vull que ningú em faci cap monument, només que l'audiència reculli una excel·lència a l'hora de veure el treball. Aquest és el meu monument. Mirar cap enrere i dir: ho hem fet bé, hem treballat bé, hem posat rigor. Potser sempre et queden coses per aprendre, i òbviament trauré la meua llibreta d'errades, però sempre pujar un esglaó i sempre tenir el cap ben alt. I, clar, jo estimo el meu territori i és important parlar d'allò que un coneix. Aquí em sento tan a gust i tan integrat, és el meu camp, és el meu lloc, on jo tinc ganes d'explicar i relatar les meves històries.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/cultura/2026/01/25/david-pujol-director-cinema-quan-126061981.html>